

# A kánaánita szórványnépek

## A szinimiták



Amikor az izraeliták Józsué vezetése alatt bevonultak az Ígéret Földjére és elfoglalták azt az ott élő kánaánita törzsektől, azzal megindult az emberi történelem egyik legjelentősebb és leghosszantartóbb népvándorlása. Ez a kevésbé ismert, láncreakció szerű folyamat aztán meghatározó tényezővé vált a földünk jelenlegi etnikai arculatának kialakulásában és kihat a jelen kor bizonyos folyamataira is. Amint azt látni fogjuk, az Ígéret Földjéről elűzött kánaániták a legváratlanabb helyeken, kontinenseken tűntek fel később a Földünk különböző pontjain. Ezeknek a kánaánita népeknek a beazonosításával nem csak titokzatos népek eredetére derül fény, de ezek ismeretében sokkal érthetőbbé válnak bizonyos történelmi és próféciai események, folyamatok is. Ebben az írásban elsősorban egy jelentősebb, de szinte alig ismert kánaánita nemzetség története kerül bemutatásra, név szerint a szinimeké.

---

**Isten Egyházának Gyülekezetel**

**Church of God**

Email: [p.poli@mailcity.com](mailto:p.poli@mailcity.com)

Copyright © Póli Pál, 2017, Isten Egyházának Gyülekezetei

**Minden jog fenntartva.** A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

Weblap: [www.churchofgod.hu](http://www.churchofgod.hu)

---

Kánaántól tizenegy nemzetség származott: *“Kánaán pedig nemzé Czídont [főníciaiak], az ő elsőszülöttét, és Khétet [hettiták]. Jebuzeust, Emorreust [amoriták, mórok], és*

*Girgazeust, Khivveust, Harkeust, és Szineust. Arvadeust, Czemareust, Hamatheust”*  
(1Móz. 10:15-18).



©JewishEncyclopedia.com

Ebben a rövid írásban egy szinte alig ismert, de ehhez képest a történelemre jelentős befolyást gyakorló kánaánita törzssel foglalkozunk, név szerint a szinitákkal. Mivelhogy a kánaániták esetében khámita népekről van szó - amely népeket elsősorban az afrikai, illetve a fekete rasszal asszociálunk -, meg kell jegyeznünk azt, hogy a Khámtól származó nemzetségek nem mindegyike volt fekete, vagy akár nagyon sötétbőrű népcsoport. Így pl. az egyiptomi micraimiták inkább barna bőrűek voltak, míg a kánaániták az egészen világos kreoltól a barnás, vörösbarna árnyalatokat képviselték. A kánaániták vonásai egészében messze inkább a kaukazoid rasszét tükrözte, mintsem a fekete afrikaiakét, noha nyilvánvalóan vannak eltérések. Konkrétabban a hettitákról különösen részletes leírások és ábrázolások maradtak fenn:

„Ez a nép [a hettita] oly híres volt és annyira eltért más rasszokról, hogy bárhová vándoroltak, csakis a maguk neveit adták azoknak a területeknek. Még az olyan kései időkben is, mint a Nebukadnezár által uralt káld birodalom idején a Hetti, vagy Khetti névvel utaltak a szíriai, palesztinai és a kis-ázsiai területekre [a korábbi hettita birodalom területeire]. **Az egyiptomi ábrázolásokon a hettitákat nagy, valamelyest széles, de éles vagy kampós formájú [„indián”] orral, telt ajkakkal, magas arccsontokkal, meglehetősen dús szemöldökkel, hátraívelő homlokkal és arcszőrzet nélkül ábrázolták. Hajuk fekete, szemszínük sötétbarna volt.**” – A. H. Sayce, *The Races of the Old Testament*, 133. o.

A bőrszínük változó volt, barnás, sárgás és vöröses színű. A görögök hagyományok azt a következetes képet festik róluk, hogy [a hettiták] egy harcias és emellett goromba [durva, modortalan] nép, ami az örjögő [extatikus] táncairól és zenéjéről ismert. – Dr. Herman L. Hoe, *Compendium of World History*, 1. kötet, Ambassador College, 1963. 359-360. oldalak.

Egy perzsa történész, Muhammad Ibn Jarir al-Tabari (i.sz. 915 körül) felelevenített egy korai hagyományt, miszerint Khám három fia, Khús, Pút és Kánaán Jáfet fiának, Tírásznak a lányait vették el feleségül, név szerint Qarnabilt, Bakht-ot és Arszalt a felsorolás szerinti sorrendben. Ez azt jelenti, hogy anyai vonalon Kánaánban a jáfetita, így mongoloid vérvonal is jelen volt, ami magyarázatot nyújthat a köztük esetenként előforduló mandula alakú szemformára (a mandula szemforma néhány Phúttól származó fekete afrikai törzs esetében is előfordul). A kánaánitákat leginkább hosszú, egyenes szálú, vagy hullámos dús fekete hajjal ábrázolják.

Azt már részletesen bemutattuk, hogy a khámíta népeket általában, de Kánaánt különös módon is érintett egy bizonyos átok [lásd, a [Khám és az átok](#) című írást]. Azt is több írásban felvázoltuk már, hogy a kánaániták nem a nekik sorsrészként jutott északnyugat-afrikai partvidéki területeken telepedtek le, hanem teljesen jogtalanul egy Sém utódainak kijelölt területet vettek birtokba:

**Jubileumok 10:27-34 27** A harmincnegyedik jubileumban, a negyedik évhét első évének kezdetén lettek szétszórva Shinar földjéről. **28** És Khám és az ő fiai mentek az ő elfoglalandó földjükre, amit részül kaptak a déli vidéken. **29** És Kánaán látta Libanon földjét az egyiptomi folyóig, hogy az igen jó volt, és nem ment az ő maga örökségének földjére nyugat felé (amely) a tengernél van, hanem letelepedett Libanon földjén, keletre és nyugatra a Jordán határától és a tenger határától. **30** És Khám, az ő apja, és Khús és Miczráim, az ő testvérei szóltak neki: 'Oly földön telepedtél le, ami nem tiéd, és ami nem jutott jussként nekünk: ne cselekedj így, mert ha így cselekszel, te és a te gyermekeid el fogtok bukni azon a földön, és átkozottak lesztek a lázadás miatt; mert lázadás által telepedtél le, és lázadás által fognak elbukni gyermekeid, és örökre ki leszel gyomlálva. **31** Ne költözz a Sem részeként jutott lakhelyre; mert az Semnek és utódainak sorsául jutott. **32** Átkozott vagy, és átkozott legyél Noé minden fia előtt, az átokkal, amihez kötöttük magunkat esküvel a szent bíró jelenlétében, és Noé, a mi apánk jelenlétében.' **33** De nem hallgatott rájuk, és lakozott Libanon földjén Hamathtól Egyiptom bejáratáig, ő és az ő fiai mind a mai napig. **34** És ennek okáért annak a földnek neve Kánaán.

Kánaán földje tehát nem volt valójában, vagy jogszerűen „Kánaán földje”, mint inkább azzá lett ideiglenesen a jogtalan betolakodásuk által. Isten az, aki „*meghatározta* [a nemzetek számára az] *elrendelt idejüket és lakóhelyük határait*” (Ap.Csel. 17:26). Az illegális honfoglalással a korábban már eleve megátkozott Kánaán utódai további átkokat vontak a magukra. Az özönvíz után a bukott angyalok általi második [Nefilim](#) genetikai berontás az emberi fajba a kánaánita népek között ment végbe. Tették ezt annak tudatában, hogy az a föld lett Ábrahámnak, illetve a választott magot [messiási vérvonalat] hordozó népnek adva, s ezt a kánaániták és a közéjük plántált óriások által kívánták megakadályozni. A gonoszság és perverzió két máig elrettentő példája, Szodoma és Gomora kánaánita városok voltak. „*Bizony, gonosz egy faj a kánaánita*” összegezte tömören Júda, a zsidó nép pátriárkája (*Júda Testamentuma 10:1*).

A fenti okoknál fogva Isten pusztulásra szánta a kánaánitákat, amit Izrael keze által kívánt elvégezni (*5Móz. 20:16-18; Józs. 9:24*). Az izraeliták azonban nem teljesítették ezt maradéktalanul. Részben az izraeliták nyomására, később pedig az asszírok hódításai

miatt több kánaánita népelem kényszerült az elvándorlásra, amit három irányba indítottak meg: volt egy északi irányú elvándorlás, ez elsősorban a hettiták részéről, volt egy nyugati irányú, elsősorban a föníciai szidóniták és amoriták részéről, s volt egy keleti irányú, nagyrészt Szinim fiaiból kitevődő elvándorlás. Az e három fő útvonalon eltávozó kánaániták aztán olyan nem várt területeken telepedtek meg, aminek feltárása nagyon meglepő lesz az átlagolvasó számára és emellett messzemenő próféciai következményei vannak a modern izraelita népek számára is. A kánaániták ugyanis eljutottak Afrikába, Dél-Ázsiába, Ausztráliába, Új-Zélandra, a csendes-óceáni szigetekre és nem utolsó sorban az amerikai kontinensre is. Az általuk birtokba vett területeken aztán az ő leszármazottaikat tarják azok „őshonos” lakosainak! **Az azték indiánok eredete** című írásban láttuk, hogy az amerikai indiánok több nagy csoportja is a kánaániaktól ered, akik semmiképpen nem voltak igazán őshonosok az amerikai kontinensen.

Isten még a honfoglalás előtt tudatta az izraelitákkal, hogy mit szándékozik általuk tenni a kánaánitákkal:

**5Mózes 7:1-2** <sup>1</sup>Ha az Úr, a te Istened elvezérel arra a földre, ahova most bevonulsz, hogy birtokodba vedd, s ha kiűzi előled mind a népeket, a hettitákat, a gírgasitákat, az amoritákat, a kánaániakat, a perizitákat, a hivvitákat és a jebuzitákat – **hét nálad népesebb és nagyobb népet** –, <sup>2</sup>ha az Úr, a te Istened majd kiszolgáltatja neked, s te legyőzöd őket, akkor töltsd be rajtuk az átkot, ne köss velük szövetséget és ne könyörülj meg rajtuk.

Izraelnek be kellett tölteni a kánaánitákon lévő átkot, vagy isteni ítéletet és aszerint el kellett pusztítani azokat. Az idézetbe felsorolt népek mind kánaánita népek voltak, s Isten kihangsúlyozta itt is és több más ígérésben azt, hogy ezen népek mindegyike nagyobb és népesebb Izrael népénél (vö. 5Móz. 4:38; 7:17; 9:1). Tudjuk, hogy Izrael népe a kivonuláskor valami kétmillió főt számlált. Ez azt jelenti, hogy a hét itt említett kánaánita nép mindegyike külön-külön is nagyobb népességgel bírt, mint a kétmillió Izrael. Rajtuk kívül még volt további, itt nem említett kánaánita nép, mivel Kánaántól 11 nemzetség eredt. Mindez azt jelenti, hogy Izraelnek még a legszűkebb becslések szerint is minimum tizenötmillió kánaánitát kellett volna elpusztítani. Mivel ezt nem vitték véghez, kánaániták milliói menekültek meg sikeresen és szóródtak szét a földön. Ahol már voltak kolóniáik, ott erősen felduzzasztották azok lakosságát, más elemeik távoli vidékeken, sőt, földrészekben telepedtek meg, ahol aztán tovább szaporodtak és vitték tovább a jellegzetes életmódjukat!

## A Szinim

Szin, egyike volt Kánaán tizenegy fiának, ő, illetve utódai adták nevét a Szin pusztájának, ahol az izraeliták is átvándoroltak (*4Móz. 33:11-12*), de még a Sínai hegy is róluk kapta a nevét. A szentírás alkalmanként többszámiban utal rájuk, mint *szinim*, azaz, sziniták, szinimiták. A kánaánita exodus alkalmával a sziniták először a Fekete-tenger északi partjára és a Don között telepedtek meg és alapították meg Szinopét és Szinuszt (*Pliny 6:2:6*). Innen aztán tovább vándoroltak India felé, ahol a Szind sivatag utánuk lett elnevezve. Az Indus folyót eredetileg Szindusz-nak nevezték (McCrinkle, *Ancient India, as Described by Ptolemy* 82. o.) Ptolemy szerint a sziniták voltak a legkeletebbre élő nép (*Lempriere's Class. Dict.*, 585. o.). „A *szinae* nemzet a lakott világ legkülsőbb peremén él, a keleti vidékek terra incognita szélén,” írta Herakleai Marcianus (6:188d). Ez a Kína területein hosszú időt eltöltő nép adta annak a területnek a nevét is, ugyanis utánuk került használatba a *sino* előtag! A Sino a latin *sinae* szóból terjedt el, s latinul Kínát Sinae-nak nevezték az ott élő sziniták miatt, akik szoros kereskedelmi kapcsolatban álltak a „nyugati világgal”. Még modern korunkban is gyakran utaltak Kínára a Sino előtaggal, mint volt ezt pl. a **sino** japán háború alkalmával. Létezik egy **sino**-tibetinek elnevezett nyelvcsalád, és az angol nyelvterületeken a kínai történelem tanulmányozását *Sinology*-nak nevezik.

A sziniták már jóval a Józsué idejében megtörtént általános exodus előtt is jelen voltak Kínában, mint kereskedők és ez oka lehetett annak, hogy később az izraeliták elől elmenekülő sziniták is arra vették útjukat. Ahogy pl. a föníciaiak a tőlük nyugati irányba fekvő Karthágóban és Hispániában, úgy a sziniták keleten kereskedtek és tartottak kolóniákat, amelyek felduzzadtak az exodus után. (Tartsuk figyelemben, hogy a Kánaán megnevezés és a kereskedés bibliai értelemben szinonimák (vö. *Zak. 14:21*)). Az heves viták tárgyát képezi, hogy a jáfetiták mongoloid ágát képviselő kínaiak milyen fokon keveredtek a szinitákkal, de az tény, hogy ez a nép nagyon mély kulturális és feltehetően genetikai nyomokat is hagyott maga után Kína és délkelet Ázsia bizonyos területein. A sziniták mellett egyéb hamita befolyás is érzékelhető volt, nem csupán a közeli Indiából, de még a távolabbi fekete Afrikából is (a velük való keveredés miatt a délkelet ázsiai mongoloid népeknél gyakori a sötétebb bőrszín, Burmától Malajzián át a Fülöp szigetekig).

A szkíták szintén kereskedelmi kapcsolatban álltak a keleten élő szinitákkal. Ptolemy Szinim, vagy Sinae néven említi Kínát. A külső, fentebb már felsorolt kánaánita rasszjegyek miatt őket is inkább kvázi kaukazoid típusú népként tartották számon, mintsem negroid népként.

A modern tudomány természetesen néma a szinita/Sino kapcsolatot illetően, annak ellenére, hogy számos ókori forrás támasztja ezt alá. Ézsaiás Izrael nemzeteinek a

végidőkben megtörténő egybegyűjtésekor bizonyos izraelita elemek messze távoli területekről, északról és nyugatról, mások pedig [a keleti] Szinim földjéről térnek majd haza:

**Ézsaiás 49:12** Nézzétek, ezek messze távolból jönnek, azok északról és nyugatról, amazok meg Szinim földjéről.

A Vulgata fordításban Szinim AUSTRALI-ként van visszaadva. A bibliai időkben Ausztrália Szinim részét képezte, a földrészt az arabok is Australia-ként ismerték, Kínát pedig Sin, Chin névvel jelölték. Később az északabbra élő mongoloid népek ezeket a délebbi területeket is ellepték s a két kultúra találkozásakor végbement egy bizonyos fokú keveredés. Ezáltal létrejött egy khámita beütéssel bíró kínai alrassz, amelyben a mongloid volt a domináns elem, és egy keleti beütéssel bíró hamita alrassz is, amit viszont a khámita genetika dominált. A csendes-óceáni szigetek lakói, mint a polinézek, maorik, tahitiak, szamoaiak fijiek tongák, rapahók döntően hamita, kánaáni népek, egy igen sekély mongoloid véraránnyal keveredve. Ezek a szigeti népek eredetileg a dél kínai területekről vándoroltak el, amit egykor Szinimnek neveztek az ott élő szinimiták után.



Tény, hogy a bibliai (úgy a héber, mint a keresztény) értelmezés szerint Szinim földje valahol a távoli keleten feküdt el és Kínával, Ausztráliával, valamint az azokon túlfekvő, akkor még ismeretlenebb területekkel volt asszociálva. Szinim földje tehát tágabb értelemben jelentheti dél-Kína és délkelet-Ázsia bizonyos területeit, valamint Ausztráliát és Új-Zélandot, sőt Polinézián túl a Húsvét-szigeteket és Chilét is. A Húsvét-szigetek jellegzetes óriásszobrai a kánaánita elődeik között előforduló - esetleg velük is vándorló(?) – nefilimeknek és refáknak felállított emlékoszlopok.

Amikor az angolok megérkeztek Ausztráliába akkor a szinimiták már rég nem éltek ott; részint visszatértek délkelet Ázsiába, részint pedig szétszóródtak a csendes-óceáni szigetvilágban (az ausztrál aboriginok egy más hamita elemet képeznek). A délkelet Ázsiába visszatért szinimek felolvadtak az ottani népekben, csak az India és Ceylon szigetén élő szindik és szingálok őrizték meg valamelyest ezt az identitást (lásd *Academic American Encyclopedia*, 2:243; 1:145). Új-Zélandon viszont ma is jelen van egy jelentős maori elem, amely nép ugyancsak a Szinimből Polinéziában szétterjedt kánaániták leszármazottai, ahogy Hawaii, Tahiti, Guam, Szamoa, Fiji, Tonga, Húsvét-sziget stb., „benszülött” lakosai is. Egyetlen nemzet sem „őshonos” azon a földön, ahová került, mindegyik az Istentől kapott lakhelyén, vagy éppen azt túllépve jogtalanul bitorolt területeken lakozik. Példának okáért, az aztékok elődei a szidóniaktól, amoritáktól és



gírgazeusoktól származó észak afrikai mórok és berberek voltak, akiknek Salamon idejében már az Új Világban is voltak kolóniáik. Később az ő leszármazottaik alkották az USA déli, délkeleti államaiban elfekvő adena kultúrát az i.e. 500 és i.e. 100 közötti időkben. Ez a kultúra tovább fejlődött és terjeszkedett nyugati irányba, amit tudományos körökben a hopewelli kultúrának neveznek (i.e. 100. i.sz. 400). A hopewell (vagy telaveg) kultúra területei az ohioi és illinoisi folyóvölgyektől a középső államok nagy részén át a keleti államokig terjedt ki (korai indián lejegyzések szerint, a telaveg-ek közt még óriások is éltek). További évszázadok elteltével már a mai USA délnyugati államait is betöltötték, s innen az általuk Aztlan-nak nevezett területről vándoroltak tovább a nagy mexikói középvölgybe és érkeztek meg 1193-ban, ahol Aztlan után aztékoknak nevezték magukat. A spanyolok nem túl sokkal később, néhány száz évvel ezután érkeztek meg a földrészre. A Bering szoroson át érkező észak amerikai algonkin indiánoknak hasonló történeteik vannak, ők a kánaáni hettita birodalom összeomlása után indultak útnak és hosszú évszázadokon át tartó vándorlások után érkeztek meg Amerikába. Ahogy a polinézek is Kánaánból indultak útnak, majd Dél Kínán és délkelet Ázsián át s végül Ausztráliából [Szinimből] kerültek a csendes óceáni szigetekre. A maorik ugyancsak i.sz. 1200 körül telepedtek meg Új-Zélandon. A rapanui i.sz. 1000 körül népesítette be a Húsvét szigeteket. Hawaiiit korábban, az európai népvándorlások alkonyán, i.sz. 500 körül telepítették be a polinéz szigetekre került kánaániták.



Legyen ez a történelem fintora, vagy a kifürkészhetetlen isteni akarat eredménye, de tény, hogy az izraeliták születésjogi áldásainak manifesztációjával ezeknek az „új kánaáni” területeknek a nagy része az izraelita nemzetek fennhatósága alá kerültek. A kérdés az, hogy érvényben van e még a kánaániták teljes kipusztítására felszólító mandátum?

## **Tüskék Izrael testében**

Jól tudjuk, hogy mivel Izrael nem végezte el maradéktalanul a feladatát a kánaáni törzsek teljes kipusztításával kapcsolatban, ezért az isteni rendeltetés szerint a kánaániták tüskék lesznek az izraelita nemzetek testében:

**4Mózes 33:55-56** <sup>55</sup>Ha azonban nem úzitek ki magatok elől a föld [Kánaán] lakóit, **mind, akiket meghagytok közülük, szálla lesznek a szemetekben és túske az oldalatokban, szorongatni fognak benneteket azon a földön, amelyen laktok majd,** <sup>56</sup>s én úgy bánok majd veletek, ahogy velük szándékoztam bánni.”

Ez tehát egy történelmet átfogó, távlatokra szóló „ígéret”, vagy inkább átok Izraelre nézve, minden korban, bárhol is laknak, s mint ilyen a jelen korunkban is érvényben van, s emellett eszkatológiai jelentőséggel is bír. A túske ugyan nem öli meg az embert, csak gyötri őt és kényelmetlenné teszi az életét.

Az *Ézsaiás 49:12* prófécijája szerint az izraeliták bizonyos elemei Szinim földjéről, vagyis valahonnan délkelet-Ázsiából, Ausztráliából, Új-Zélandból és a polinéz szigetvilágból fognak hazatérni. Ha figyelembe vesszük, hogy Ausztráliát, Új-Zélandot, Hawaiiit és egyéb szigeteket az izraeliták [Elsősorban Efraimból] kolonizálták és vették birtokba, akkor Ézsaiás próféciját akár úgy is értelmezhetjük, hogy az izraeliták miután elvesztik a hatalmukat e területek fölött kiszolgáltatott üldözöttekké válnak azokon. A nemzeti büntetésük idején úgy bánik velük Isten, mint ahogy a kánaánitákkal szándékozott. Ez komoly figyelmeztetés Izrael háza számára a közeljövőre való tekintettel. De Isten akarata végül is beteljesedik a kánaánitákat illetően:

**5Mózes 7:16, 22-23** <sup>16</sup>Minden népet, **amelyet az Úr, a te Istened kiszolgáltat neked, pusztíts el, ne kíméld őket együttérzőn,** s ne imádd isteneiket, mert ez csapda volna számodra! .... <sup>22</sup>Az Úr, a te Istened ezeket a népeket lassanként mind kiúzi előtted. Nem irthatod ki őket egyszerre, mert túlságosan elszaporodnának a mezőn a vadállatok. <sup>23</sup>Az Úr, a te Istened kiszolgáltatja őket neked, veszteség veszteségre éri őket, míg ki nem pusztulnak. <sup>24</sup>**Királyaikat hatalmadba adja, s te eltörlöd nevüket a földről. Senki sem áll meg előtted, míg ki nem pusztítod őket.**

A fenti idézet utolsó két verse prófécia is egyben. Noha Izrael nem végezte el ezt a feladatot Józsué (Jahósua) idejében, de el fogja végezni akkor, amikor a Felkent Jahósua visszatér és megítéli a nemzeteket. Az isteni kijelentés be fog teljesedni aszerint, ahogy meg van írva, Izrael megteszi, amit meg kell tennie és nem áll meg előttük Kánaán maradéka sem, míg ki nem pusztul.

**Mikeás 5:7, 8, 14** <sup>7</sup>Akkor **Jákob maradéka olyan lesz majd a sok nép között, mint az oroslán az erdő vadjai között,** mint az oroslánkölyök a juhnyájban: amerre jár, gázol és zsákmányol, és senki nem ragadja el tőle a zsákmányt. ... <sup>8</sup>**Emeld kezedet ellenfeledre, s elpusztul minden ellenséged...** <sup>14</sup>**Haragomban és indulatomban bosszút állok minden népen, amely nem engedelmeskedett.**



Jahósua a Felkent visszatérése sokak számára a szabadulás, az Úr kegyelmének napja lesz, mások számára pedig „*a mi Elohimunk bosszújának napja*” (Ézs. 61:2).

## **Anti Isten, anti krisztusi, anti Biblia, anti Izrael, anti egyház korszellem**

Az ítélet még kissé odébb van, és ma még az ördögi szellemiség uralkodik a földön. A sátáni propaganda eredményeként a megmenekült kánaániták a világ különböző pontjainak ártatlan, a természettel összhangban élő, bölcsszívű bennszülöttei lettek, akiknek földjét elragadta és kultúráját elpusztította a gonosz fehér ember és az ő intoleráns keresztény kultúrája. Az ellenük elkövetett genocídiumokról nem is beszélve. Arról viszont már nem nagyon hallani, hogy pl. „a természettel összhangban élő” aztékok évente negyedmillió embert mészároltak le kegyetlenül isteneiknek adott áldozatokként, és arról sem, hogy a dél amerikai indiánok és a polinéz szigetek lakói között még a modern korban is dívott a kannibalizmus és a démonok kultuszai. E népek előszeretettel telitetoválják, és egyéb módon torzítják, csúfítják el a testüket, ami ma már mainstream divattá vált a nyugati világban is (noha ezek Isten törvényét áthágó gyakorlatok). A valódi földrablók vádolták, vádolják meg földrablással azokat, akik az Isten által nekik ígért földre mentek be. Ugyanis korai történelmi lejegyzések szerint az egykori Numidiában [kánaánita mórok által megalapított állam, a mai Algéria területén] az oda menekült kánaániták felállítottak egy emlékoszlopot, amin ez állt: „*Mi vagyunk azok, akik elmenekültek Jahósua a [föld]rabló, Nun fia elől.*” (Prokopiosz, *"History of the Wars"* Book IV, "The Vandalic War," Capt.X, 12ff (Loeb Class, London, 1916)



A földrablás vádja megismétlődött akkor, amikor az izraelita nemzetek felvették az Istentől kapott születésjogi áldásaikat és annak részeként kolonizálták a föld jelentős részeit, köztük számos kánaániták által lakott földterületet.

Ismétlődik az alattomos vád ma is a luciferiánus háttérhatalmi elit diktálta politikailag korrekt közbeszédben, az áltudományos és véleményformáló körökben, a New Age ideákban, de még az ugyancsak luciferiánusok által irányított szórakoztató ipar propaganda alkotásaiban is. Az USA-ban jelenleg tapasztalható és jól érzékelhetően az elit intellektuális körök által szított és pénzelt fehér ellenes megmozdulások ugyancsak az idők komoly jelei. A *chichano* szélsőséges nacionalista mozgalom célja pl. egy Mexikóhoz csatolt észak *aztecah* állam létrehozatala (A *chichano* az USA délnyugati államaiban, az egykori Aztlan területén született mexikói és indián népelemek megnevezése, a szóbanforgó területek a Mexikói Amerikai háború (1845-48) alkalmával váltak az USA

részévé). A mexikói illegális bevándorlók folyamatosan érkező milliói demográfiai biztosítékot nyújtanak ahhoz, hogy előbb-utóbb megtörténjen ez a „jogos földvisszavétel”, vagyis a „reconquista” a „raza” (a mi fajunk) által. Ezzel párhuzamosan az illegális bevándorlást ellenző vélemények és kezdeményezések fehér rasszizmusként vannak elítélve és ki vannak rekesztve a közéletből. Ez egy olyan tudatosan generált folyamat, aminek célja Izrael vezető nemzetségeinek, József törzseinek összeroppantása és a nemzetállamaik széthullasztása.

Teszik ezt látható sikerrel, de mindeközben lassan betöltik bűneik teljes mértékét ....



A szinimiták és egyéb kánaáni elemek a távoli keleten.